

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Rybołówstwa

2006/0129(COD)

25.1.2007

OPINIA

Komisji Rybołówstwa

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz
zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE
(COM(2006)0397 – C6-0243/2006 – 2006/0129(COD))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Dorette Corbey

PA_Legam

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

I. Kontekst ogólny

Wspólnota po raz pierwszy przyjęła prawodawstwo dotyczące zanieczyszczenia chemicznego wód w roku 1976 (dyrektywa 76/464/EWG w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty). Następnie w latach 1982-1990 przyjęto kilka dyrektyw pochodnych ustanawiających dopuszczalne wartości emisji oraz cele w zakresie jakości środowiska dla 18 rodzajów substancji zanieczyszczających

Ramowa dyrektywa wodna (RDW – 2000/60/WE) w art. 16 wprowadziła i uaktualniła obszerną i skuteczną strategię ochrony wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem chemicznym.

RDW wprowadza ogólną strategię ramową ochrony wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem i zwraca się do Komisji o przedłożenie propozycji zawierającej szczególne środki zapobiegania zanieczyszczaniu wody przez pojedyncze substancje zanieczyszczające lub grupy substancji zanieczyszczających stanowiące znaczne zagrożenie dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem.

Pierwszym krokiem było przyjęcie decyzji 2455/2001/WE zastępującej wcześniejszy wykaz przedstawiony przez Komisję w roku 1982; następnie poproszono Komisję o przedłożenie propozycji norm jakości środowiska (patrz art. 16 ust. 7) i kontroli emisji (patrz art. 16 ust. 6 i 8) dla tych priorytetowych substancji.

Celem niniejszego wniosku jest ochrona i podniesienie jakości środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a także szczególne wzięcie pod uwagę sektora rybołówstwa i zależnych od niego społeczności.

Ponadto wniosek i towarzyszący mu komunikat w pełni uwzględniają cele i pozostałe przepisy prawodawstwa Wspólnoty, w szczególności politykę dotyczącą substancji chemicznych, w tym REACH, oraz dyrektywę w sprawie pestycydów, dyrektywę IPPC i strategię tematyczne, szczególnie dotyczące polityki morskiej i zrównoważonego stosowania pestycydów.

II. Kontekst

Zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych może mieć negatywny wpływ na ekosystemy wodne powodując utratę siedlisk i różnorodności biologicznej.

Substancje zanieczyszczające mogą kumulować się w łańcuchu pokarmowym i szkodzić drapieżnikom żywiącym się skażonymi rybami. Ludzie narażeni są na substancje zanieczyszczające pochodzące ze środowiska wodnego poprzez spożywanie ryb lub owoców morza, wody pitnej lub ewentualnie poprzez działalność rekreacyjną.

Substancje zanieczyszczające mogą być uwalniane do środowiska z różnych źródeł (np. rolnictwo, przemysł, spalanie) jako produkty lub jako niezamierzone produkty uboczne, mogą mieć charakter historyczny lub być stosowane na co dzień w produktach gospodarstwa

domowego.

Jako pierwszy krok w realizacji tej strategii ustanowionej w art. 16 przyjęto wykaz priorytetowych substancji (decyzja 2455/2001/WE) określający 33 substancje o priorytetowym znaczeniu na poziomie Wspólnoty.

Niniejszy wniosek ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony przed zagrożeniem dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, powodowanym przez te 33 priorytetowe substancje i niektóre inne substancje zanieczyszczające w drodze ustanowienia norm jakości środowiska (EQS).

Zmniejszenie zanieczyszczenia chemicznego wód dzięki stosowaniu EQS może przynieść wiele korzyści społecznych i dla środowiska naturalnego.

W połowach komercyjnych i rekreacyjnych korzyści polegałyby na zmniejszeniu ilości ryb nie spełniających wymogów spożycia przez ludzi, zmniejszeniu negatywnego wpływu na konsumpcję ryb spowodowanego przez postrzeganie ich jako szkodliwych dla zdrowia, zmniejszeniu narażenia na zanieczyszczenia chemiczne w wyniku spożycia ryb, potencjalnym wzroście zasobów i ich różnorodności oraz zwiększonych dochodach z połowów komercyjnych i rekreacyjnych.

W odniesieniu do hodowli ryb i połowów skorupiaków korzyści z zastosowania EQS polegałyby na zwiększonej produktywności, zmniejszeniu koncentracji zanieczyszczeń w mięsie i redukcji narażenia ludzi na niebezpieczne substancje.

Wszystkie te procesy mają oczywiście wielki wpływ na ludzkie zdrowie. Korzyści z redukcji zanieczyszczenia chemicznego oznaczają ogólne zmniejszenie narażenia na substancje niebezpieczne, przede wszystkim dla ludzi, znajdujące się w spożywanych owocach morza.

Niniejszy wniosek Komisji Europejskiej ogranicza się do ustanowienia norm jakości środowiska na poziomie Wspólnoty. Szczegółowe i dodatkowe środki kontroli zanieczyszczeń pozostają w gestii państw członkowskich, ponieważ w celu spełnienia wymogów art. 16 ust. 6 i 8 należy zastosować wiele innych obowiązujących wspólnotowych aktów prawnych.

Proponowanym instrumentem jest dyrektywa ustanawiająca cele jakości środowiska naturalnego do osiągnięcia przed rokiem 2015.

III. Ocena

Należy dodać jeszcze kilka uwag dotyczących skutków dla sektora. Ołów jest powszechnie uznawany za substancję niebezpieczną i jego występowanie w wodzie powinno być zredukowane do minimum. Należy zachęcać, aby sektor rybołówstwa sam, tam gdzie to możliwe, przyczyniał się do zmniejszenia emisji ołowiu. W ocenie wpływu Komisja zaznacza (str. 53), że dioksyny, furany i PCB są tradycyjnymi substancjami zanieczyszczającymi i są odpowiednio kontrolowane. Trudno jednak zgodzić się z tą optymistyczną oceną, ponieważ od czasów strategii w sprawie dioksyn z 2001 r. poziom ich występowania w rybach nie wykazał znaczącego spadku, a w Morzu Bałtyckim w szczególności wydaje się on być na stałym poziomie. Może to być spowodowane głównie odkładaniem się tych substancji w osadach, które okresowo przechodzą w stan zawiesiny. W związku z tym niepokój

spowodowany zagrożeniem, jakie PCB stanowią dla środowiska wodnego z uwagi na ich nielegalne wyrzucanie, wydaje się uzasadniony.

Trzecia uwaga dotyczy proponowanych dopuszczalnych stężeń heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci w organizmach ryb, mięczaków, skorupiaków i pozostałej flory i fauny. Jeśli dane państwo członkowskie postanowi wprowadzić surowsze normy w celu osiągnięcia pożądanego poziomu, na mocy art. 2.3, konieczna będzie koordynacja z pozostałymi państwami członkowskimi, które dzielą z nim dorzecze. W razie potrzeby te pozostałe państwa członkowskie, a zwłaszcza państwa położone w górnym biegu rzeki, powinny przyjąć te same normy.

POPRAWKI

Komisja Rybołówstwa zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Tekst proponowany przez Komisję¹

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1

PUNKT 7A PREAMBUŁY (nowy)

(7a) Niektóre substancje, chociaż nie figurują na listach norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej, okazują się bardzo szkodliwe dla ryb, jeśli obecne są w wodach powierzchniowych. Chodzi tu w szczególności o dioksyny, PFOS oraz tetrabromodifenol-A (TBBP-A). Komisja powinna niezwłocznie przedstawić wnioski w sprawie przyjęcia list norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej również dla tych substancji.

Uzasadnienie

Substancje z rodziny dioksyn, PFOS oraz tetrabromodifenol są bardzo szkodliwe dla środowiska, powinny zatem znaleźć się na listach norm jakości substancji.

Poprawka 2

PUNKT 11A PREAMBUŁY (nowy)

¹ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

(11a) Ołów stosowany w sprzęcie połowowym, w rybolówstwie sportowym i profesjonalnym jest źródłem zanieczyszczenia wód. W celu zmniejszenia poziomu ołowiu w wodach połowowych państwa członkowskie powinny zachęcać sektor rybacki do zastępowania ołowiu mniej niebezpiecznymi alternatywnymi substancjami.

Poprawka 3
PUNKT 11B PREAMBUŁY (nowy)

(11b) Polichlorynowane bifenylo (PCB) oraz dioksyny stanowią dwie grupy substancji toksycznych, trwałych i wykazujących zdolność do bioakumulacji. Substancje obu grup prowadzą do poważnego zagrożenia dla zdrowia osób oraz środowiska naturalnego, wykazują się wysoce szkodliwym wpływem na gatunki wodne i, w związku z tym, podważają żywotność sektora rybolówstwa. Ponadto Komisja wiele razy zwracała uwagę na konieczność umieszczenia tych substancji w wykazie substancji priorytetowych. Konieczne jest zatem, by niniejsza dyrektywa przewidziała ich przyszłe włączenie do wykazu substancji priorytetowych.

Poprawka 2
ARTYKUŁ 2 USTĘP 3 AKAPIT DRUGI

W celu monitorowania zgodności z normami jakości środowiska substancji wymienionych w akapicie pierwszym, państwa członkowskie wprowadzają bardziej rygorystyczne normy dla wód zastępujące normy wymienione w części A załącznika I lub ustanawiają dodatkowe normy dla fauny i flory.

W celu monitorowania zgodności z normami jakości środowiska substancji wymienionych w akapicie pierwszym, państwa członkowskie wprowadzają bardziej rygorystyczne normy dla wód zastępujące normy wymienione w części A załącznika I lub ustanawiają dodatkowe normy dla fauny i flory. ***W przypadku, gdy obszar dorzecza dzielony jest przez kilka państw członkowskich, państwa te powinny***

stosować takie same normy.

Poprawka 5
ARTYKUŁ 4 A (nowy)

Artykuł 4a

Włączenie dioksyn oraz PCB

***Zgodnie z postanowieniami art. 16
dyrektywy 2000/60/WE oraz nie później niż
dnia 31 stycznia 2008 r. Komisja przedstawi
wniosek dotyczący przeglądu niniejszej
dyrektywy w celu uwzględnienia dioksyn
oraz PCB w wykazie substancji
priorytetowych w załączniku II oraz
odpowiednich norm jakości środowiska w
załączniku I.***

PROCEDURA

Tytuł	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE
Odsyłacze	COM(2006)0397 – C6-0243/2006 – 2006/0129(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa	ENVI
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	PECH 5.9.2006
Ścisłsza współpraca - data ogłoszenia na posiedzeniu	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Dorette Corbey 27.9.2006
Poprzedni sprawozdawca komisji opiniodawczej	
Rozpatrzenie w komisji	20.11.2006 20.12.2006 0.0.0000
Data przyjęcia	25.1.2007
Wynik głosowania końcowego	Jednomyślnie
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	James Hugh Allister, Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Varela Suanzes-Carpegna
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Duarte Freitas, James Nicholson
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	...